

พระราชบัญญัติ

สภาความมั่นคงแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๐๓

ในพระปรมาภิไธย

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
 สังกวาลย์

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๓

เป็นปีที่ ๑๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วย
 สภาความมั่นคงแห่งชาติ

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสภาความมั่นคงแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๓”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติสภาความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ ให้สภาความมั่นคงแห่งชาติ ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน รองนายกรัฐมนตรีเป็นรองประธาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และผู้บัญชาการทหารสูงสุดเป็นสมาชิก เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติเป็นสมาชิกและเลขานุการ

ประธานสภาความมั่นคงแห่งชาติ จะเชิญบุคคลใดมาร่วม
การประชุมของสภาความมั่นคงแห่งชาติหรือให้มาชี้แจง
แสดงความคิดเห็นในที่ประชุมก็ได้”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่อง-
ด้วยตามกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ได้จัดตั้ง
กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติขึ้นใหม่ และกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ
มีอำนาจและหน้าที่เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับสภาความมั่นคงแห่งชาติ
แต่ตามกฎหมายว่าด้วยสภาความมั่นคงแห่งชาติในปัจจุบันนี้ รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติมิได้ร่วมเป็นสมาชิกสภาความมั่นคง
แห่งชาติด้วย จึงเป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยสภาความ
มั่นคงแห่งชาติ โดยให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ
เป็นสมาชิกสภาความมั่นคงแห่งชาติเพิ่มขึ้น